

Heemkundekring "Sint Achten op Boeckel"

Hoe komt een boek over de Boekelse Missionarissen tot stand?

(Publicatie Wanmeule december 2002)

Het begint heel eenvoudig!

In Januari 2001 krijgt het bestuur van de Heemkundekring het verzoek, van het bestuur van het Missiecomité om eens uit te zoeken hoeveel Boekelse missionarissen er in de loop der jaren geweest zijn in Boekel en Venhorst en om te kijken welke informatie daarover is. Leden van de werkgroepen documentatie en redactie zullen dit op zich nemen.

Trudy Bolwerk, Jo van Lankveld, Dorrie Roothans, Bart v.d.Ven, Gerrit Vos en ik beginnen eraan. We zoeken de gegevens na in de archiefdozen van de heemkamer, de kwartierstaten, de Marijke, de Knollentuin en het Missiecontact, het foto archief en het archief van het missiecomité.

We vinden lijsten met namen, foto's en brieven en wij beginnen te schrijven: schriften vol.

Van ieder missionaris proberen we zoveel mogelijk te weten te komen. Het missiegebied, de jaren van hun verblijf en bijzondere belevenissen.

We raken betrokken bij de verhalen, zoveel paters, broeders en zusters uit Boekel en Venhorst die de wereld overgetrokken zijn. Met steun vanuit Boekel van o.a. het missiecomité.

Na een vergadering met het missiecomité, besluiten we gezamenlijk, over deze mensen een boek te maken.

Belangrijk is om niemand te vergeten. Ook willen we graag nieuwe gegevens krijgen en weten hoe het met iedereen gegaan is "naast de gegevens uit de Knollentuin". Jan Meulemeesters zal het boek redigeren en schrijven.

We beginnen opnieuw te lezen, interessante stukjes te kopiëren, en naamlijsten naast elkaar te leggen. Leo Peters, Dorry, Bart, Gerrit en ik gaan de gegevens inbrengen in de computer.

We werken zelfs thuis, want anders komen we niet klaar.

We maken een lijst van "contactpersonen"; mensen die misschien nog brieven of foto's van hun broer, zus of familielid hebben, die wij zouden mogen gebruiken, en we benaderen de kloosterorden. Dat is nog een heel zoek, want er zijn kloosterorden weg of verhuisd en veel ordes hebben bijna dezelfde naam.

Als we uitleggen wat de bedoeling is, krijgen we overal hulp.

Bij bezoeken aan familie worden we overal hartelijk ontvangen, We krijgen brieven mee en de prachtigste boeken met foto's, soms is het moeilijk om nog iets te vinden, zijn de brieven weg, verdwenen met de ouwe pouffe van ons moeder, maar foto's zijn er nog wel.

Herinneringen ophalen, kunnen de familieleden goed en wij schrijven het op, typen het uit. en dan gaat het naar Jan, met de kopieën uit de Knollentuin voor de achterliggende informatie.

De kloosterorden duiken in hun archieven en sturen ons missieblaadjes en "In Memoriams". En hele, hele oude foto's, zoals die van zusters en paters op de boot, weken lang onderweg naar hun missie. De nog werkende missionarissen worden aangeschreven voor informatie over hun huidige werk, en we interviewen missionarissen die over zijn uit hun missie.

We benaderen ook degenen die uitgetreden zijn.

We bezoeken twee maal het archief van de zusters in Schijndel, negen van onze zusters komen van deze orde. Ook bij de paters van de H. Geest in Gemert leggen we twee maal een bezoek af, om informatie over de zeven paters uit Boekel en daar krijgen we zelfs foto's mee om te scannen, al mag er eigenlijk niets uit het archief.

Pater Snijders wordt door het missiecomité bij de lijst gezet, vanwege zijn verbondenheid met Boekel.

Na een oproep in het Boekels Weekblad hebben we een lijst van 45 paters, zusters en broeders.

Inmiddels is het wel zomer 2002. Jan is druk aan het schrijven.

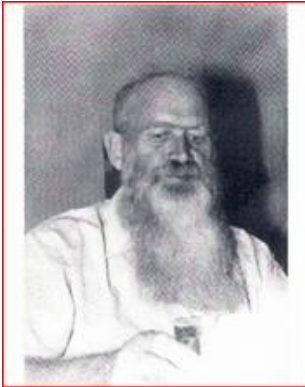
Het worden boeiende verhalen zoals blijkt uit de volgende stukjes

Over Pater G.Mezenberg:

In 1957 komt hij vanuit Samba in Ranga op Flores terecht in een parochie waar drie voorgangers weinig succes hebben gehad. Het zijn andere mensen, een andere taal en een veel groter gebied. Een goede 8000 katholieken die eens in de 2'a 3 maanden naar de kerk komen. De dichtstbijzijnde medebroeder woont op een dagreis per paard zodat hij die hoogstens eens in de 3-4 maanden kan bezoeken. Hij voelt zich soms eenzaam, maar heeft het te druk om er veel aan te denken. Elke dag reist hij van dorp naar dorp, van school naar school, door rivieren en ravijnen, door modder en over rotsen, te paard als het kan en anders te voet, in een klamme hitte. In rivieren en bergop klampt hij zich vast aan zijn paard, zijn steun en toeverlaat

Uit een brief van zuster Gemma van Eupen.

Vanuit haar missiehuis in Nazaretto Dhudoin schrijft zuster Gemma in 1960, aangenaam verrast te zijn met een zending kleren die zij van de missienaaikring uit Boekel mocht ontvangen. Deze bestonden uit priesterlijke gewaden zoals, kazuifels, corporalen, kelkdoekjes en misdienaarkleertjes. Een prachtige aanwinst voor onze kapel, aldus zuster Gemma. De ontvangen jurkjes en broekjes zijn dezelfde dag nog uitgedeeld aan enkele arme gezinnen die hier dicht bij wonen.

Pater Wassenberg schrijft ons o.a. over Congo: In 1964 brak een burgeroorlog uit en rebellen (Simba's) rukten op naar Ango. Ik was in Zemio bij pater v.d. Burgt, maar als overste in Ango moest ik terug, al was ik angstig. Op 28 Augustus trokken de Simba's binnen, richtten een stengun op mij en eisten de sleutels van de auto's. Ze vermoordden 18 vooraanstaande zwarten.

Verschrikkelijk. We werden gijzelaars; nu eens goed behandeld, dan weer gepest, geslagen en met de dood bedreigd.

Zuster Materna Althuisen

Het begin van ons leven in Zambia was erg sober en 't was er behelpen: er was in de "winkels"-niet meer dan een hutje- bijna niets te krijgen. Ik was bestemd om te zorgen voor het huishouden. Koken, wassen, strijken, gasten ontvangen die op doortocht waren en bij ons kwamen eten en dikwijls slapen.

In het begin was er, zoals ik zei geen echte winkel in het dorp en moesten we naar de stad, 10 uren ver, om eten te kopen. Dat was een hele klus, maar gelukkig kwam er verbetering toen de broeder een kippenkooi ging bouwen en we kippen konden houden. Behalve eieren, hadden we ook af en toe een kippenboutje

De voorzitters van het missiecomité en de heemkamer: Jan Biemans en Martin v.d. Brand maken ondertussen de eerste afspraken met de drukker. We zoeken foto's uit en Gerrit maakt een opzet voor de kaft van het boek.

Trudy, Gerrit, Jan en ik maken een afspraak met de drukker hoe het verzamelde materiaal aangeleverd moet worden. Daarna krijgen de families de door hen uitgeleende zaken terug.

Er komt 3x een proefdruk om fouten uit te sluiten.

In het begin van 2003 zal Martin Witlox. de P.R gaan verzorgen en kunt U de berichten in het Brabants dagblad, het BWB en de Kei verwachten o.a. over de voorinschrijving, en de verkoop. En dan is ons boek klaar!!

Twee jaar werk zit er dan op en dat was alleen mogelijk met de hulp van veel mensen, die er vol enthousiasme en met veel inzet aan meegewerkt hebben. Het was de moeite waard.!!!

Lidwien Verstraaten